

ALBUM LETA - 2000

Besedila z albuma Album leta

Mi2

**UVODNE BESEDE
POJDI Z MENIH V TOPLICE
PA SI ŠLA
ROCK 'N' ROLL STAR
FAJT
NAJRAJŠI SN PA S TEBOJ PIL
ŠLAGER
LJUBEZEN POD TOPOLI
MARIBOR
ODA GUDEKI**

UVODNE BESEDE

Drage poslušalke, dragi poslušalci
čas je za kvintet Mi2
ofnajte si pivo, vsedite komotno
naj se čuje muzika.

Pustite probleme, stvarnosti dileme
upe, da bi v temi našli grunt za svoje seme.
živčke na pašo, žnobleke na flašo
z vami je kvintet Mi2!

POJDI Z MENOJ V TOPLICE

Nikol se nisn kaj preveč sekiral,
ka bo jutri al pa dan potem,
šola šla je kolko tolko vredi,
dnar pa tudi ni bil glih problem.

Našo sn si v Sotelskem kurirji
fino službo za poletne dni,
bil sn bademajster na bazeni,
čuval deco, da se ne ftopi.

Pojdi z menoj v toplice,
boma lepa, boma fit,
jes bom dobo močne roke,
ti pa malo manjšo rit.

Prišla si s svojo staro mamó,
revma jo je trgala v kosteh,
vsak dan si se hodla z njo namakat,
z menoj pa pocartat se v nočeh.

Bla je to ljubezen v toplicah,
stara klop je škripala C-mol,
rekla si mi, da me maš ful rada,
jes pa tebi, da te mam še bolj.

Pojdi z menoj v toplice,
boma lepa, boma fit,
jes bom dobo močne roke,
ti pa malo manjšo rit.

Tedn dni dopusta hitro mine,
socialna pa kaj več ne da,
prej ko sma se ftegnla navezat,
si pospravla kufre in si šla.

Jes še zmeraj čvajim ob bazeni,
čakam, da poletje gre v jesen,
včasih se nasmehnem, ko s terase
se začuje zljadrani refren.

Pojdi z menoj v toplice,
boma lepa, boma fit,
jes bom dobo močne roke,
ti pa malo manjšo rit.

PA SI ŠLA

Bil sn tedi pubec mlad,
vsako jutro frišnega semena,
da rešim tega se bremena,
sn si našo dekle prvokrat.

Nisn vedau, kak se temu reče,
al blo je tak ko fina muzika,
ko pod levo ramo ti trepeče,
dokler nisi prišla, pa si šla.

Pa si šla, ti materna,
familija naj ti bo žalostna,
pa si šla, ti materna,
pustila si me samega, ko psa!

Si prišla pol še tak nih parkrat,
ne zrajtam se glih vsakega imena,
enkrat vroča, drugič bolj menena,
a zmir po svoje mel sn te rad.

Pa si šla, ti materna,
familija naj ti bo žalostna,
pa si šla, ti materna,
pustila si me samega, ko psa!

Ena muza, druga zguza,
za vsako nova pesmica,
fajn se začne, švoh konča,
prišla si, pa si šla.

Pa si šla, ti materna,
familija naj ti bo žalostna,
pa si šla, ti materna,
pustila si me samega, ko psa!

ROCK 'N' ROLL STAR

Jaz sem poet z molčan
častilec deklic in dam
podnevi spim ko zaklan
zvečer pa čisto zdivjam.

Pridem pozno, laj la la la laj
ljubim grozno, laj la la la laj
a zjutraj ni me več tam.

Nisn glih lep, to priznam
se pa na babe spoznam
povabim rad se kar sam
a zjutraj ni me več tam.

Pridem pozno, laj la la la laj
ljubim grozno, laj la la la laj
a zjutraj ni me več tam.

Zato poslušaj v nasvet
ki ti ga daje nas pet
če hočeš srečen umret
bo treba kako podret.

Pridem pozno, pozno, pridem pozno, laj la la la laj
ljubim grozno, grozno, ljubim grozno

Kak je prima stvar
biti rock n' roll star!

FAJT

Konec osnsetih let so Vzhodni Berlinci
spet lahko vidli žlahto po drugih svetovih,
neki pozabljeni nemški hevimetarci
so zaznali spremembe v ruskih vetrovih.

V Jugi je bla takrat glavna fora,
kak boš čim več folka na miting si zgrno,
ponekod so šli na jogurt, drugod pa v podporo
štirim juncem, ki so nekaj si skopirali na črno.

Se je mahalo z zastavami in drlo se parole,
oni proti nam spod Alp, mi pa proti njim od dole,
tako stanje jasno da ni moglo trajat dosti cajta,
je dopizdlo generalom in prišlo je do fajta.

Fajt! Fajt! Fajt!

Tretja najmočnejša armija v Evropi
je navalila na nas z avioni, tanki, topi,
povampirjeni regruti z opranimi možgani
so preplavili gozdove med Šentiljem in Jelšanami.

So gazili fičake, avtobuse in kombajne,
nam ronirali zvonike, naše ceste, naše sanje,
raketirali oddajnike na Boči in na Krimu,
da je skor najebala na baba, ko je šla slučajno mimo.

Te pa stopli so iz host teritorialci naši vrli,
rekli: »Dosti mammo. Gremo v boj! Magari vsi pomrli.«
So podmazali si puške in nabrusli armbruste
pa še nekaj za korajžo vlili v večno žejne uste.

Fajt! Fajt! Fajt!

Ka se ne bi topli, se pa mammo cajt!

Znano je, da v šmarnci ni samo alkohol,
ampak še ena divja stvar, ko se ji reče metanol.
Ko se ti tak po parih litrih začne (rahlo) zibat šank,

rataš tak močn, da si upaš iti golorok na tank.

So ga tankali in jurišali naši specialci
brez predaha (razn ko so spali al pa bli na malci).
Branit dom nam je Slovencem menda dano že v genih,
dober tedn, pa je bil sovražnik na kolenih.

Tam ostal je še kak mesec, ko je stvar v roke vzela
evropska komisija in določila načela,
komu zemla, komu puške, komu jabuke in hruške,
komu bojo šli krediti, komu pa obresti oderuške.

Danes smo starejši, pa le malo bolj kšajt
in ni je vojne, da bi zarad nje še šli iz svojih bajt,
vsegljih pa se na proslavah radi spomnimo na cajt,
ko smo stopli skupaj in se hrabro drli: Fajt!

Fajt! Fajt! Fajt!

NAJRAJŠI SN PA S TEBOJ PIL

V tistih cajtih sn ga pil,
da ne bi dan bil več tak siv,
da vruga v sebi bi ftopil,
v tistih cajtih sn ga pil.

Pil na žalost, pil na srečo,
pil na krst in pil za svečo,
pil zato, da dan prej mine,
pil na laž in na spomine.

Pil z makroji, pil z mesarji,
s švercerji in funkcionarji.

Pil sn z modrimi in pil z bedaki,
z lopovi in poštenjaki,
pil z bleferji, pil s pozerji,
pil sn s potniki in pil s šoferji.

Z delavci in fabrikanti,
s kurvami in ministranti.

Najrajši sn pa s teboj pil,
da gledal tvoje sn oči,
skoz njih je vino teklo v kri,
edino s teboj bil sn živ.

Pil sn v gorci z Rudeki,
s Perekom po dva, tri dni,
pil na rast slovanske lipe,
pil na strast lokalne cipe.

Pil na lepših časov plane,
pil na Kristusove rane.

Pil na mrtve domobrane,
pil na žive partizane.

Najrajši sn pa s teboj pil,
da gledal tvoje sn oči,
skoz njih je vino teklo v kri,
edino s teboj bil sn živ.

Vinu večna čast in slava,
pesem ta mu naj bo hvala,
kadar pije modra glava,
inspiracija priplava.

ŠLAGER

Kako naj napišem pesem ljubavno,
da ne bi se v patosu grela,
kako naj napišem pesem otožno,
da bo vsaj malo vesela.

Kako naj se v njej spomnim na maj,
začnim ga z meglo železniških postaj,
zmešam lepoto z malo bolečine,
seme, kri in solze pa v upe in spomine.

Kako naj napišem pesem o dnevu,
ki ga le v noči poznam,
kako naj napišem pesem o vsemu,
česar ne vem in ne znam.

Kako naj v par besedah povem vse, kar bi rad,
kako naj kradem verze, da ne postanem tat,
kako naj v eni sapi povem to, kar želim,
molim, kolnem, prosim, sovražim, oprostim.

Napisal bom šlager za dobro jutro,
šlager za lahko noč,
napisal bom šlager za Kamasutro,
šlager za prvo pomoč.

LJUBEZEN POD TOPOLI

Moja zemlja ni okrogla, moj svet je malo bolj oglat
in če povem ti po pravici, nisn niti več tak mlad,
da bi predolgo se sekiral, zaka se sploh je šlo takrat,
dobro se mi zdi že, da spet sn mel nekoga rad.

Dosti smeha, nekaj sline in, kot praviš ti, kemije,
jes bi reko simpatije, glih za luškane spomine.
Mi včasih res je malo žal, da se tak hitro je končalo,
a bo že tak najbrž prav, bo pa za druge več ostalo.

So prazne strani, računi so goli,
moje in tvoje ljubezni pod topoli.

In ko boš nekoč stara, siva in debela,
se spomnila boš njega, ki luna ga je vzela,
nasmehnila se boš, a duša bo kipela,
gluha, brez posluha, boš skupaj z njim zapela ...

So prazne strani, računi so goli,
moje in tvoje ljubezni pod topoli.

MARIBOR

Mel sn punco z Maribora
Jezus, to je bil komad
lepa, rajcig, pa razumna
jes pa obdarjen in mlad.

Šetala sma se po Lenti
ljubila do ranih ur
včasih sn ji kupo burek
al pa pelal kam na žur.

Narod pil je svoje doze
brez pretirane nervoze
zdravili so depresijo
z nogometno euforijo.

Laj, laj, laj, laj, laj, laj
Maribor.

Šou je TAM in šla Metalna
ata dobo je dopust
mama sama ni bla dosti
za kopico lačnih ust.

Morala si it v Ljubljano
tam je menda kruh bolj bel
nekaj cajta sn ti pisal
pol pa sn te prebolel.

Narod pil je svoje doze
brez pretirane nervoze
zdravili so industrijo
z nogometno histerijo.

Laj, laj, laj, laj, laj, laj
Maribor.

ODA GUDEKI

Je minla jesen, vune zima zavija,
je ratal problem, prazna je škrija.
Moram vam rečt, me je ornk skrbelo,
dokler ni k sreči eno nedelo
prišo k nam Janko, ko nosi nam mleko,
sn mu malo pojамral, pa tak mi je reko:

»Ne bodi no hecn, zaka sma kolega,
boma zrihtala tak, da bo dosti vsega,
sma z Mico sama, veš, fački so šli,
svinjak pa tak pun, da se ti milo stori,
pa vse je natur, se veš, kak je, domače,
stopetdeset kil, za pol delavske plače!«

Ni blo kaj za študirat, sn v roko mu sego,
sma šla še v gostilno, da bi posl se vlego,
po štirih gemištah sma ži vedla termin,
konec novembra starim cajtom v spomin,
pa še to sma pogruntala, da on, baba, pa jes
smo za furež premalo, zato ko prašič ni pes.
Tak se jes spomnem na prjatle z Mi2,
jim pošljem emajl, pa so odmah bli za.

Blo je glih prav hladno za furežni dan,
sn se vstal no malo prej in zaverljal karavan,
zložo vun opremo s snočišnjega špila,
da se ne bi po nerodnem ki s krvjo polila.

Dečki so čakali, budni, spočiti,
samo Tonča sn, ko ponavadi, mogo še zbuditi,
vseli smo se v avto, se pognali po ravnici,
ko bi reko en, dva, tri, smo bli že na Pečici.

Aj-aj-aj-aj ...

Tam so pred hišo sedeli mesar, gospodarica in gospodar.
Ko nas je ženšče videlo priti, se je na vse grlo začelo jeziti:
»Prokleti dedi! Al vas ni sram!
Vas je devet, gudek pa sam,

se pa ne kolemo krave,
pol preveč si jih prpelal, butl!«

»Ka se boš drla!« je gazda zatulo.
»Leti, pripravi krop pa čebulo!
Nič nas ni preveč, glih nas je prav,
se bo vsaj posl pred temo končal.
Srajca za čreve, Flick za kosti,
Dims za ocvirke, Tonč pa za kri.
Tamali naj gleda in se uči,
lepo, po pameti, se nikam ne mudi.«

Aj-aj-aj-aj ...

Smo prišli pred štalco, en šnops smo si spili.
»Jebi ga, gudek, zdaj te mo vbili!
Štrikec na tačko, ti primi za rep,
daj vmakni se, Flick, ne stoj tam ko vdep!«

Prašič je vrešal, v kot se je stiskal,
v svinjskem jeziki milosti iskal:
»Ne me še vbiti, ne me še vbiti,
dajte mi cajt se še malo zrediti!«

»Ka boš zdaj jamral!« je zabelo mesar,
»nes mam cajt, cajt je pa gnar!«
Je pičo ...

Malo otožnosti v takih trenutkih
zmirom se najde v naših občutkih,
pomisliš, kak hitro življenje beži,
še včeraj si krulo, nes te več ni.

»Pa pusti zdaj liriko, mladi poet,
naredi en šluk, pa boš vidau ta svet čisto vredi ...«
»... Prnesite gudeka, kropi so kredi!«

Aj-aj-aj-aj ...

Nad banico smo žvalco s kalofonijo posuli,
polili malo s kropom, osuknli okoli,
dva po dva na ketno, jes sn asistiral,
čez en cajt je bil tak gladek, ko da bi se depiliral.

»Daj ga odpri, Franc, da vidim, kak je kaj!«
»I, kaki je, je, zdaj ne more več nazaj, ha, ha!«
»U, je lepo meso, jetra zdrava, čvrsta,
špeha pa skor nič, za slaba dva prsta.
Na, nesi jih v kuhno, pa reči, naj se poštela,
ko smo mi, ostali, zdaj itak brez dela!«

Da sosedov maček dal bi nam mir,
sn fukno na drevo mu svinjski mehür,
te vidim pesa, kak okoli se grebe, sn zatulo:
»Marš v kočó! Drugač bom še tebe!«

Do teme smo ga rezali, komadali in mleli,
nonštop dobro pili, pa še boljše jeli,
jetre in hrtišovno, pečenko, krvavice,
krompir in zelje, pa za konec pečenice.

Da pa ne bi keremu blo slabo po prasici,
smo vmes navalli še po mlinčovi potici.
Bolj ko so nosili k mizi, bolj nam je dišalo, o
b polnoči ga ni več za ni ajmerček ostalo.

Te pa smo vsi dobre volje
vzeli inštrumente v roke
inu vžgali fkup za mizo
ene ljudske karaoke.

Aj-aj-aj-aj ...